

ler, der tilvejebringes af den lokale kirkelige ligning.«

Mit spørgsmålet er derfor: Betyder det ikke alt andet lige, at den lokale kirkelige ligning vil stige, altså at kirkeskatten vil stige på grund af provstiuvalgets kasse? Der står jo i lovforslagets § 1, nr. 15, at lønudgifterne til præsterne i fremtiden finansieres fuldt ud af fællesfonden, og at forslaget her giver mulighed for at opfylde aktuelle behov for yderligere præstestillinger og samtidig skabe en lille reserve til imødekomme af nye behov.

Mit spørgsmål er altså, om det er korrekt opfattet, at provstiuvalgets kasse er en ny kasse, der finansieres af midler, der opkræves gennem kirkeskatten i kommunen, og at de udgifter, der tages af provstikassen, ikke længere skal finansieres af fællesfonden, hvorved midlerne i fællesfonden bliver større og derved kan dække lønudgifter til yderligere præstestillinger.

Hvis det er korrekt opfattet, er vi altså meget skeptiske over for forslaget, for så betyder det altså større krikeudskrivninger, og det mener vi ikke kan være rigtigt i en tid, hvor kommunerne skal spare alle steder og ikke har råd til hjemmehjælp og hjemmepleje. Det samme gælder for amterne, hvor der er ventelister på sygehuse osv.

Vi er må jo ikke glemme, at kirken og kristendommen opstod som frivillige og helt neutrale ting, og så kan det altså ikke hjælpe, at det udvikler sig til, at man bare kan tromle udgifterne over på skatteborgerne. Det er jo sådan, at en kommunalbestyrelse kan jo bare sige ja og amen til den udskrivningsprocent, som menighedsrådene vil have for kirkeskatten.

Hvis alt dette var for indviklet, så er det altså, fordi det står sådan i lovforslaget, og så må jeg prøve at stille skriftlige spørgsmål under udvalgsarbejdet.

Bruno Jerup (EL):

Vi har i Enhedslisten den grundlæggende holdning, at der bør være religionsfrihed i dette land, og at statens opgave i den sammenhæng primært skal være at sikre, at alle borgere faktisk har religionsfrihed.

Derfor har vi som udgangspunkt valgt det standpunkt, at i sager, der handler om regulering af statens officielle religion, vil vi undlade at stemme. Vi ønsker egentlig ikke at blande os i, hvad vi vil kalde de indre anliggender inden for folkekirken. Jeg kan så sige, at jeg i den sammenhæng i øvrigt er meget enig med hr. Torben

Rechendorff i hans vurdering af det her lovforslag; der burde faktisk være den større frihed, men det er så en lidt anden diskussion.

Vi kunne måske koge det lidt ned til en lovændring, der hedder, at folkekirken og andre religioner hører under lov om folkeoplysning m.v., og at tilskud og anden støtte reguleres efter denne lov, ligesom der skal stilles krav til revision, regnskab og den slags ting. Hvis der ikke overføres penge fra staten, bør vi blande os uden om, men alene i finansloven for 1997 bliver der jo overført 321,9 mio. kr.

Måske kan det forslag, som fru Margrete Auken var inde på, være en udmærket vej at gå i forhold til at komme med et bidrag til det her spørgsmål. Jeg vil i den forbindelse også sige, at fra Enhedslistens side handler det ikke om at ændre på, hvad der bliver overført fra staten – om det går til præstelønninger eller vedligeholdelse – men om at gå i retning af en adskillelse af stat og kirke. Der skal ingen tvivl være om, at det er vores hensigt.

Der kan naturligvis være en lang række problemer med at få en så stor forening til at fungere, sådan er det ofte i store foreninger, men de bør reguleres efter almene foreningslove og civile retlige love. Efter min opfattelse vil en sådan ændring ikke være i strid med grundlovens § 4 eller § 66, og det vil vi egentlig gerne have at ministeren laver en undersøgelse af. Der kunne eventuelt efter denne mødesamling laves en juridisk undersøgelse, for vi mener, at man ad den vej kan få forenklet hele spørgsmålet.

Vi er i øvrigt usikre på, om forslaget medfører ekstra udgifter for kommunerne og staten, som også hr. Aage Brusgaard var inde på. Hvis det er tilfældet, kan vi ikke støtte det og må så nødvendigvis stemme imod det. Vi kan forstå, at det bl.a. må være en af forudsætningerne for at få flere præstestillinger, hvilket også omtales i lovforslaget, men det er jo fuldstændig absurd. Vi har kø til andre offentlige tilbud – hospitaler, daginstitutioner, plejehjem og uddannelsespladser – men det sted, hvor der aldrig er kø, skal der ansættes flere! Det sker muligvis for kirkens helt egne midler, og så er det naturligvis svært at blande sig. Men det er vi på nuværende tidspunkt ikke overbevist om er tilfældet, og det vil vi gerne have undersøgt via det kommende udvalgsarbejde.

Om det foreliggende lovforslag er et lille skridt i den rigtige retning er svært at sige. Vi ønsker som sagt at få adskilt staten og kirken. Og vi kan ikke helt se, om det både strammer op